

XV. kötet

Budapest, 1900. január 21-én.

3. szám.

Megmagyarázta.



Két vidéki atyafi, a fő- és székvárosba felrándulván, megtekinti sorra a sok látnivalót, a míg egyszerre csak az operaház előtt találják magukat. Egy reklámoszlop

előtt, szájtátva bámulják a «Kristály» szent lukácsfürdői hegyiforrás nagy falragaszát.

Első atyafi. (mintán a plakát szövegét kibetűzte). Hát osztán micsoda lehet az a «Kristály?»

Másik atyafi. Hát mi vóna más, mint hűsítő ital?

Első atyafi. Dehogy hűsítő az, talán inkább melegítő.

Másik atyafi. Már hogy vóna az melegítő, koma?

Első atyafi. Hát nem látja, mennyire neki vetközödött tüle ez a vereshaju vászoncseléd?

Pusztaság.

A festő lefesti tele borzalommal,
A forró homokban serczegő ecsettel;
A délibáb szárnyán csalfán ringatózó

Tengerrel, pálmával, sátorral, mecsettel.
Kopott, sárga színnel ha vásznát behuzta,
Mindenki azt mondja: ez a sivár puszta.

Az éjszaki fénytől ragyogó tollával
Bele visz a költő a hősivatagba.

Csak egy kinyujtott kéz esd — hiába! — felénk,
Hideg rémület száll minden érző tagba,
A képzelt hótengert ha velünk meguszta,
Azt gondoljuk: ez a rettenetes puszta.

Ha bele tekintek egy kietlen szivbe,
Melynek hidegsége már messziről érzik;
Mely jót cselekedni nem kíván, nem képes,
Mely a más bajától nem fáj és nem vérzik;
Mely a jót nem látja, nem érti — a jóban, —
A valódi pusztát ott látom valóban.

Bor-Bál.

A mi házunkban, — ezt csak olyan értelemben tessék venni, mintha azt mondanám, hogy a mi utcánkban, — tehát, mert «nagyon jól esik nékem ez» ismétlem: a mi házunkban csak jámbor lelkületű szatócsok és szelid természetű iparosok kvartélyoznak. Latájner-féle ember csak a földszinten lakik, hónapos szobában, egy jogász. Az is sánta.

Nekem hetenkint rendszeren csak egy kimenőm van a feleségtől: szombat este. Ez a szabadság rendszeren csak tizenegy óráig szól; azonban ez engem legkevésbé sem gátol abban, hogy rendszeren jóval éjjél után kerüljek haza. Tudok bizonyos tekintélyt fentartani a feleségemmel szemben és én ezzel teljesen meg vagyok elégedve. Mert Uram Isten, hányan vannak, a kik tekintélyek az egész világ előtt, csak a tulajdon feleségükkel szemben nem! Az ilyen urakat nem irigylem.

Ámbár első pillanatra nem látszik; az is hozzá tartozik a dologhoz, hogy nem elég az, hogy legénykoromban vagdaltak engem s vagdaltam én másokat, ha tudtam, temérdek lovagias ügy miatt, hanem most, a mikor már feleségem szavai szerint igenis benőhetett volna a fejem lágya: a szombat esti szabadságok folytán, néminemű nóta-összekülönbözések alapján, sűrű egymásutánban három rendbeli lovagias «*affair*»-em is akádt.

Még mindig ide tartozik az is, hogy a szombat esti czimboraságom tagjai vasárnap délután szoktak kémszemlét tartani a fővárosi bel- és külteki korcsmákban, igaz italt keresvén. És ámbátor én ezen finánczoknak való mesterségtől hátra szoktam magam tartani: ha egyes jelesebb helyeket felfedeznek, igazlításra mindig el szoktak híni, hogy az én véleményem is a serpenyőbe essék annál az ítélkezésnél, hol egyedüli és kizárólagos vezérelvünket az képezi, hogy «*győzzön a jobb!*»

Ezen enumeráció után a dologra térve, valamelyik szombat este után való vasárnap délben, a mint hazajövök a hivatalból, míg a kapu alatt állok, a házmester kiugrik a szemben lévő ajtón s úgy üdvözlő nyájasan, de

alázatosan köszöntve. Máskor ha mellettem ment el, akkor sem vetett ügyet rám. A mint a lépcsőn megyek felfelé, az a suszter, a ki részegségében párszor ajtót tévesztett s nálam dörömbölt éktelenül, a miért megigérttem neki, hogy ledobom a második emeletről, de a mire ő azt felelte, hogy szeretné látni, mert nem ijed meg a maga árnyékától, mondom, ez a harcziás suszter már a középső járókáján volt a lépcsőnek, de a hogy meglátott, visszazaladt a második emeletre, hogy kényelmesebben felmehessen a kissé szűkecskén kiszabott lépcsőn és mikor felértem, ez is mély tisztelettel és reverenciával üdvözölt.



Nagyon csodáltam ezeket a jelenségeket s körülnéztem, hát látom, hogy az udvarra néző ablakok tele vannak aszszonyokkal és hálósipkás férfiakkal, a kik mind engem néznek, sőt a szemközt lakó hentes nagyszámu gyermekei ugyancsak nyomkodják kövér ujjakkal az ablaküveget s mutatnak rám és nagy szemeket meresztve magyaráznak egymásnak és kérdeznek a szülőiktől, a kik csitítják őket s szemük sugarával becézgetve simogatnak végig.

Mivel nem vagyok az efféle nyilvános ünnepeletetéshez hozzá szokva, elfogódott kebellem alig találtam meg az előszoba ajtaján a kulcslyukat, végre azonban mégis sikerült a lakásomba bejutni. A feleségem azzal fogad:

— Látod, látod, lelkelem! Tudom már, hogy mért hajtottad egyre az este, hogy Cerebotani Luigit, a híres olasz vivómestert kihívod bajnoki mérkőzésre!

Mint fentebb említém, ez az este szombat este volt és . . . no lehet, sok mindent mondhattam, de emlékezni nem emlékeztem semmire. Azonban a tekintély — tekintély! Mosolyogtam és dűnnyögtem valamit, miközben a nagykabátomat lefejtettem magamról.

— Hát már megint valami párbaj! Édesem, te egészen úgy teszel, mintha az életed csak a tied volna. Hej! Te rossz posztó! Sohse nő be a fejed lágya, pedig már jócskán kopaszodol.

Azonban láttam, hogy feleségemet bizonyos jól eső büszkeséggel tölti el az a história, a miről én még mit sem tudok. Hát, csak várjuk ki, gondoltam magamban.

— Eredj csak be. Itt volt egy barátod . . . Egy levelet hagyott az íróasztalodon . . . Párbajsegédnek kérnek. Egész szak tekintély lesz már belőled ezen a téren . . . A barátod még az ajtónál is mondta, hogy erős mérkőzés lesz, véres párviadal. A hentesek is hallották . . . Az a kíváncsi asszony nem átalotta mézes-mázos szavakkal besomfordálni és kérdezősködni . . .

A mint csak sejteni kezdtem, az egészen világos lett előttem, a mikor íróasztalomon Hajas barátom aláírásával egy írónnal szerkesztett lapocskát találtam, mely így hangzott:

«Kedves barátom! Közös barátunknak, Kálmánnak valami kalami-tása akadt, melynek elintézésére téged kér főlegyik segédül. Sziveskedjél délután négy órakor lakásán okvetlenül megjelenni.»

Ebből az írásból tüstént láttam, hogy «igazlátóba» hívnak s megval-lom, semmi kedvem sem volt menni. Azonban barátaim reputációját se csökkenthettem a feleségem előtt, a saját tekintélyem végett, mert hiszen az embert barátjáról lehet megismerni.

Igen kedvetlen, szomorú képpel sétáltam le s fel a nagyobbik szobánkban. Nem tetszett a dolog.

— Ki az a Kálmán, fiam? — kérdi a feleségem.

— Egy igen derék, komoly, nagyon tekintélyes állású ügyvéd s legkedvesebb barátom.

— Hát már az is párbajozik? Van gyermekök?

— Van, lelkem, van. Épen ez üt szeget a fejembe, hogy olyan szolid, békeszerető, higgadt ember, hogy az ugyan bele nem kötött senkibe. De ha megsértették, ő se hagyhatja, nem tűrheti.

— Persze hogy nem tűrheti! Ha én férfi volnék . . . No, de majd megtanítod te kesztyűbe dudálni az ellenfelét! . . .

És feleségem büszkén ölelt meg és csókolta homlokon, miközben én azon búslakodtam, mi juthatott Kálmánhoz, hogy ő is beállott vasárnapi borkóstolónak, holott ezelőtt azt a tisztet az ifjabbakra biztuk.

Elég az hozzá, hogy ebéd után nyugodt lelkiismerettel elszundítottam, gondolván magamban, hogy egyál-

talában nem esik ki a világ feneké, ha négy óra helyett szinte öt után keresem is fel Kálmánt.

De nem úgy az asszony, már mint a feleségem. Bármily jól esett volna is aludnom, egy negyed négykor költöteni kezdett.

— Hadd aludjam, kedves.

— Nem addig van az, lelkem. Egy *férfinak*, — ezt hangsúlyozva ejtette ki, — még idegennel szemben is *kötelessége* ilyen esetben pontosnak lenni. Jöttél volna korábban haza az este . . .

Szóval, a feleségem rövidesen tetőtől-talpig feketébe bujtatott és tuszkolt elfelé.

— Mikor jössz haza, lelkem?

— Azt most már nem tudom bizonyosan megmondani. Nem ismerem az ügyet, nem tudom, mikor történt a *sértés*, milyen természetű. Mert Kálmán családos ember, rajta leszek a békés kiegyenlítésen; azonban úgy is lehet, hogy még ma meg kell verekedniök.

Feleségem egy könyvet törölt ki a szeméből.

— Légy erős, kedvesem! Tudod, ha én ott leszek, higgadtan és erélyesen vezetem az ügyet.

Míg az udvarból nagy gálában eltávoztam, a lakók még jobban megnéztek.

. . . Kálmán barátom harmadmagával már felöltözve várt otthon s azt ujságolta, hogy a Hajas barátunk által vezetett kémcsapat olyan hadi tudósítást küldött, hogy

a Zuglóban, a Hajtsár-út végén, igazi hamisítatlan kecskeméti homoki bort mérnek, potom pénzért vesztegetve: menjünk ki megnézni!

Hát megnéztük.

Éjfél után hazakerülvén, igen csendesen nyitottam be a hálószoba ajtaját, de a feleségem mégis felébredt, vagy talán nem is aludt.

— Pisztoly vagy kard? Sebesülés vagy halál?

— *Még* egyik sem. Szegény Kálmán! Nehéz az eset . . . Egy tüzérkapitány . . . országhírű lövő, kitűnő vivó . . . Valami válópöri kellemetlenség . . . A kapitány Hiram Maxim-féle ágyúval akar verekedni, *zsebkendővög-ről* . . .

— Hallatlan! És te engeded?



— Nem, halálig nem engedem! Jövő vasárnap megint folytatjuk a tárgyalást...

Három hónapig minden vasárnap délután folytattuk a tárgyalást; aztán megszakítottuk, meg újból kezdtük s bár feleségem könnyen megfejthető *érdeklődéssel* kíséri és várja az eredményt, a Hajas csapatának kitünő működése folytán még mai napig sincs vége.

Buday Elemér.

Végrendelet.

Nagy beteg lett az öreg pap, hát kíséretül egy fiatal adtak hozzá, a ki nem igen vetette meg a jó itókát. Végre is elhunyt az öreg, el is temették. Felbontják sajátkezűleg irt végrendeletét, benne megemlékezik a fiatal papról is, a ki szeretettel ápolta őt, miért is hagy neki a pinceszéből egy hordó bort és ezer áldást. A fiatal boromissza pap nagyokat *hm-getve* szól oda:

— Talán sajtóhiba van ott, mert az öreg gazdag ember volt s hozzám nagyon jó, talán *egy* atyai áldást és ezer hordó bort akart irni!

Semmit sem adnak rá.

— Szakállamra mondom, — erősítette állítását egy nagyon gyér szakállú úr.

— No arra a hitvány szakállra ugyan semmit sem adunk, — gúnyolódott egy malicziózus ember.

Praktikus bíró.



Törvényszéki bíró (a szobalányhoz, a ki ép akkor lép be hirtelen, midőn a házikisasszonyt megcsókolja). Fogja, Zsuzsi, itt van a — tanuzási díja!

Óvatos.



Jogász. Kisasszony, szabad felajánlanom az esernyőmet?

Hölgy. Dejszen nincs is önnek esernyője!

Jogász. Azonnal vásárolok egyet!

Szerelmi kívánság.

Nagy kópé vagy, édes babám,
Nagy bizony.
Ismered a csillagokat,
Jól tudom.
S mégis, hogy legutóbb arra
Kértelek:
Addig szeress, míg az égi
Nap meleg, —
Azt felelted: Szó szerint te
Nem veszed,
Szerelmesed sokkal *tovább*
Szereted.

Ime, már is csikorgós lett
Az idő.
Megjött a tél, a zúzmarás
S dermesztő.
Amde te a *telet* mibe'
Sem veszed:
Kedvesedet *hidegben* is
Szereted.
Hű szerelmed túléli a
Zord telet —
Panaszom hát ilyen módon
Nem lehet.

Bihari Mókus.

Ok a válásra.

Ügyessy ügyvédtől megkérdezik a barátai, hogy miért akar elválni a feleségétől? A szegény ügyvéd ezt a keserű választ adja nekik: — Mikor nem tudok már pörhöz jutni!

Az egyetemen.

Tanár. Hányféle kereskedelem van?

Jogász. Kétféle.

Tanár. És pedig . . . ?

Jogász. Szárazföldi és tengeri.

Tanár. A tengerit még hogy nevezik?

Jogász (gondolkodás után, hirtelen kiböki). Kukoriczának.

Töredék egy leltárból.

Lábas jószágok:

1. Egy 23 éves kanczaló.
2. Egy x lábu asztal.

Hit és gyomor.

A. Igazán csodálatos, hogy ötezer emberevő vad ember közé csak öt hittérítőt küldtek ki az idén.

B. Az ám, ez valóban furcsa. Hisz éhen kell azoknak a szegény vadaknak halni!

Lehetetlenség.



Sánta koldus. Így megy el mellettünk az az úr, a ki után a multkor egy félóraig futottam.

Vak koldus. Oh, azt én is ismerem, de csak látásból.

Nem divatos hölgy.



- Tehát fürdőbe mégy, édesem?
- Dehogy, hiszen teljesen egészséges vagyok!
- De ugyan hogy tudod ezt kiállani?

A vendéjóstó szarka.

A szarkák csergése vendégek érkezését jelenti a babona szerint. Tisza-Ujlakon módfelett sok a szarka. Talán mert esetleg sok a vendég.

Egy izben egy távolabbi városból távirat érkezett a plébániára, két vendég érkezését jelentve. A plébániáról kimegy a házigazda az állomáshoz a két vendég fogadására. A vonat késett. A pályafőnök kérdi a várakozó házigazdától, vajjon utazni szándékszik-e valahova?

— Nem, — válaszolt a gazda, — két vendéget várok. Udvaromon ugyanis két szarka, csőrével napnyugat felé fordulva, erősen csergett. Ebből következtetem, hogy két vendégem érkezik a vonattal. Nem vagyok babonás, — folytatá tettetett mosolygással, — de hát a szarkák jóslata még eddig mindig bevált.

— Ne mondja! Kíváncsi vagyok, — szólt a főnök, — vajjon most igazat jósoltak-e a szarkák?

Ezt mondván, előhívta a fiatal pénztárnokot is, hogy legyen bámulója egy sajátságos dolognak, elmondván neki a szarkáknak említett jósló tehetségét.

A vonat megérkezett. A két egyenruhás vendég csakugyan kiszállott — mint ezt táviratban előre jelezték. A házigazda jelentőségteljes pillantást vet a pályafőnökre és pénztárosra, aztán vendégei elé siet.

Távoztában ezt a megjegyzést hallá a pályafőnök ajkairól:

— No azt soha sem hittem volna, hogy a szarkák meg tudják jósolni a vendégek érkezését; sőt még a számukat is!

A hermafrodita.

Mariska kisasszonynak roppantul megtetszett ez a szó: «hermafrodita» s nagyon kíváncsi volt megtudni, hogy mit jelent e rejtélyes szó.

Egy alkalommal megkérdezte unokabátyjától, hogy magyarázná meg neki e szónak az értelmét.

A meglepett Pista urfi nagy zavarban volt; azt nem akarta, hogy magyarázatával megsértse a kis kíváncsi-nak erkölcsi érzését, de mégis ki akarta elégíteni tudvágyát, azért elég ügyesen így magyarázta meg a szó értelmét:

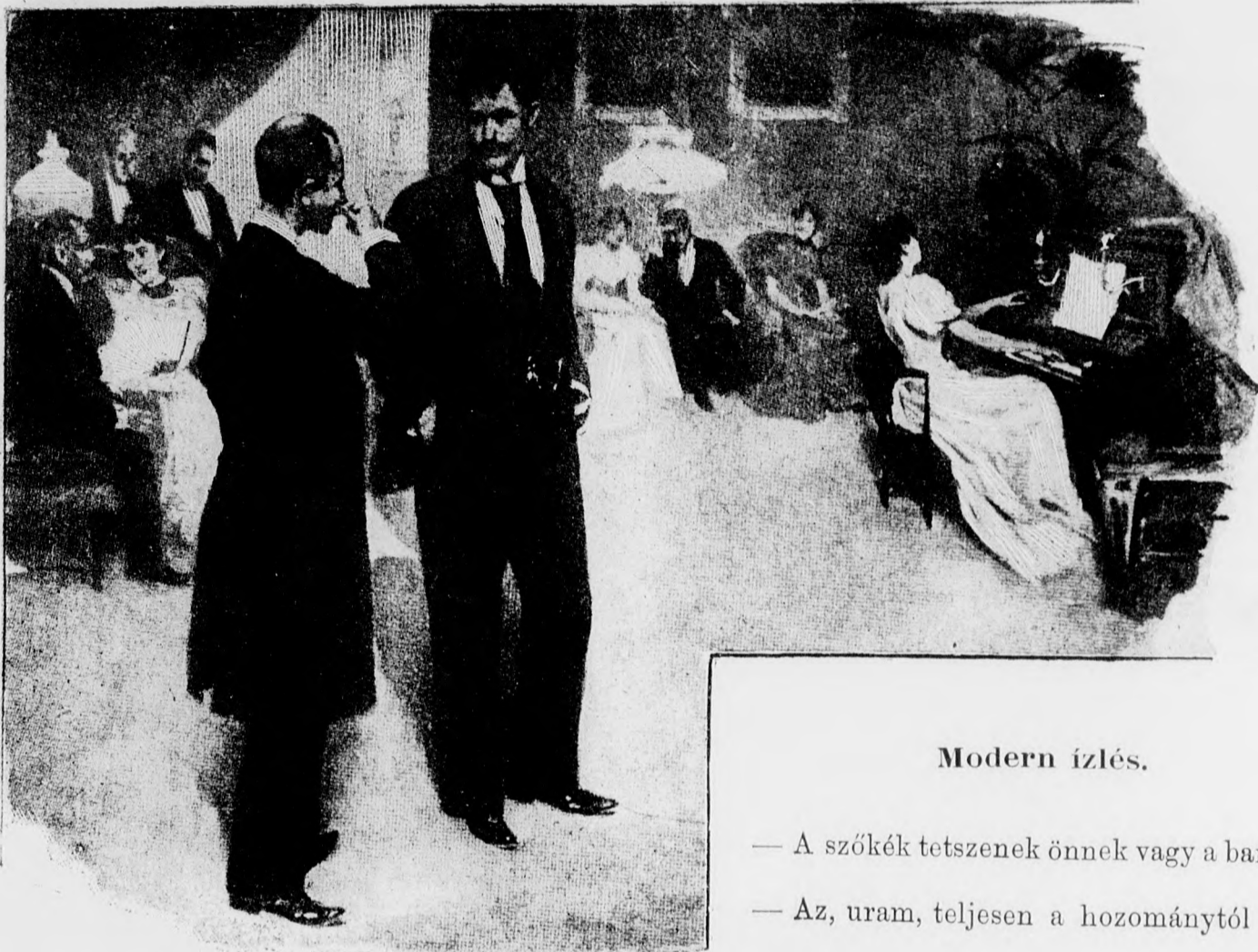
— Hermafrodita annyit tesz, mint tökéletlen.

Mariska jól megjegyezte ezt magának.

Egy alkalommal Mariska valami családi mulatságon volt; s mert jól tudott zongorázni, a társaságban többen felkérték, hogy játssza valami darabot, mert hiszen kész zongoraművész hírében áll.

Mariska zavarában nagy szerényen így szólt a társasághoz:

— Oh, kérem, nem vagyok én művész, én még csak — hermafrodita vagyok!



Modern ízlés.

— A szőkék tetszenek önnek vagy a barnák?

— Az, uram, teljesen a hozománytól függ.

Az első gyónás.

A derék Tódor bácsi úgy okoskodván, hogy a kis csemetéből okosabb ember legyen ám, mint maga az apja, az aranyos Marczikát a szomszéd városba vitte iskoláztatni. A fiu remekül is tanult s az apja, mint buzgó öröme ember, mikor is Marczika a hetedik évbe lépett, gyónásra erőltette. Alapos előkészület után gyónni megy a fiú. Pompásan ment minden, míg a káplán kérdi, hogy nem károsított-e meg valakit? Marczika hallgat. A káplán a kérdést más alakban adja fel. Ismét hallgatás. Harmadszorra gondolkodás után kiböki, hogy igen.

— Miben?

— De azt már nem mondom meg.

— De fiam, itt nem szabad elhallgatni a bűneidet, mondd csak!

— Persze, hogy a tisztelendő úr elmondja az apámnak!

— Már ugyan hogy mondanám el!

— Hát csakugyan? Így görbüljön meg akkor a tisztelendő úr, ha elmondja? — kérdi a gyerek a mutató ujját meghajlítva.

A káplán majd elnevette magát. Az ígéretre a kis Marczika a «lajbijából» egy szép gombot vesz elő.

— Hát ezt loptam otthon a boltból, de úgy tessék megnézni, hogy ilyen pityke gomb nincs az egész városban, már huszat ígértek érte!

Az összeköttetés.

Két évi fegyházbüntetését töltötte ki Grünspan Mór, a soproni orsz. fegyintézetben, midőn Kohn Jakab fegyencztársának perujítási ügyében tanu minőségben kísérték a törvényszék elé.

A végtárgyaláson az elnök az általános kérdések után azt is kérdezte Grünspan fegyencztől, hogy Kohn Jakabbal volt-e valami összeköttetésben.

— Igenis voltam egy alkalommal.

— Mikor és miféle összeköttetésben volt vele? — kérde tovább az elnök.

— Hát kérem, — felelt Grünspan, — mikor multkor vele együtt ide kísérték a fegyházból, hogy el ne szökjünk, kettőnket összekötöttek a fegyőrök. Így voltam vele — összeköttetésben.

Irigyelt vetélytárs.



Férj. Ugy látszik, Mariska, te unatkozol itt a szép természetben?

Nő. Hagyj békét nekem azzal a szép természettel! Egy vetélytárssal több! A természet már tavaszi mezbe öltözött, rajtam meg még most is a tavalyi ruha van!

Az okosabb.

Ökröket hajtott az uradalmi béres egyik községi uton, midőn szemközt jött a főszolgabíró; a ki az ökrök elől kitért egészen az utszélre.

A béres megsüvegelte a főbíró s aztán nagy illemtudással megköszönte neki, hogy kegyes volt kitérni az ökrök elől, aztán hozzá tette:

— Hászen tudtam, hogy nagysás főbíró uram ki fog térni ezek elől a marhák elől, mert hát — az okosabb enged.

Amott a kék hegyek felett...

Amott a kék hegyek felett
Fehérlik már a hó,
Ily hó borítja lelkemet, —
Mikor lesz olvadó?!

Tavasza vár a zord hegy is,
Csókjára untalan;
De tőle az, mint tőlem is
A lánykám — messze van.

Huan Béla.

Az elromlott mulatság.



— Nos, hogy tetszett Nagysádnak az előadás? Nemde, jó kis vigjáték?

— Borzasztó volt. Juliska barátnémnak, a ki előttem ült, már ismét új ruhája van!

A tele has.

Rókay Pált nagyon gazdag, de egyszersmind szörnyen fősvény embernek tartotta minden ismerőse. Egy izben egy szegény közeli rokonának a fia, Gyárfás Jóska, a ki magántanuló volt, köszöntött be hozzá a szomszéd faluból úgy déltájt. Gyárfás délután le akart vizsgáznai. Az öreg mégis röstelte volna, hogy a fiút ebédre ott ne marasztalja, azért azt mondta neki:

— Jóska fiam, te itt fogsz most ebédelni nálam, hanem figyelmeztetlek arra a latin példabeszédre: «Plenus venter non studet libenter», vagyis magyarul: «Tele has nem szeret tanulni», mert neked ebéd után még egyszer át kell lapoznod azokat a könyveket, melyekből vizsgáznai akarsz.

Gyárfás, a ki nagyon jó étváagnak örvendett, megértette belőle, hogy mentől kevesebbet egyék. Úgy is tett a levessel és hússal. Azután következett a töltött káposzta, az ő kedvencz eledele.

Az álom.

A falukántora szenvedélyes vadász volt. Gyuri czigány is egy fegyverfélével kujtorgott mellette; de biz azt el nem süthette volna senki, olyan alkotmány volt. Nevette is érte mindenki. Történt, hogy a rektram nyulat lőtt, melyet az előugró Gyuri czigány felkap a bokor mellől, állitván, hogy ő lőtte. A sok szóbeszédnek az lett a vége, hogy a falu birájához mennek, hol Gyuri nagy hangon adja elő, hogy az éjjel álmában előre látta a nyulat és így biztosra jött kitünő fegyverével, melynél jobb nem volt a megyében, s oly pompásan meglőtte a nyulat, hogy a kitünő lövés megette a puskáját. Ha nem hiszi a biró úr, próbálja meg, hogy azzal senki sem lő többé nyulat.

— Egy jó puská csak megéri ezt a rongy nyulat!

Fel is út, le is út.

Leánynézőbe jött Csuka Istók a biró lányához.

— Mi a baj Csuka?

— Hát biz én nem huza-vonom a dolgot, biró uram! Szeretem a lányát!! Feleségül is venném.

— Már Csuka öcsém, sok lány van a faluban, ut is van le is, föl is, indulj valamelyiken, majd utadba kerül egyik.

— Jó Ivan, — válaszolt a legény fenyegető hangon, — csak imádkozzon kigyelmed, hogy leány helyett valamelyik úton szembe ne jőjjön velem!

Kérdés és felelet.

A. Mi különbség a koros asszony és a koros férfi közt?
B . . . ?

A. A koros asszony palástolja korát, a koros férfi megfeledkezik róla.

Ekkor jött a nagybátyjához egy paraszt ember valami sürgős ügyben. Az öreg Rókay azzal utasította el a parasztot, hogy jőjjön egy óra mulva, mivel felérhette volna észszel, hogy midőn az ember éhes s a gyomra üres, akkor nem igen szeret olyan dolgokkal foglalkozni, melyek az észnek működését teszik szükségessé. Hisz önként következik, hogy addig mig az ember éhes, a feje is üres.

A mint így a parasztnak kiadta az utat, oda fordult Gyárfáshoz.

— Te pedig, fiam, azon légy, hogy a vizsgát jó sikerrel letedd.

— Rajta leszek, — felelt a fiú, — de engedjen akkor bátyám jóllakni, mert az imént mondta, hogy üres lévén a gyomor, az ész elveszti fogékonyságát.

— No zabálj hát annyit, a mennyi beléd fér! — szolt mérgeesen a szaván fogott Rókay.



«Száz szónak is egy a vége»
A magyar ismert közmondása;
«Egy szónak is száz a vége»
Asszonyoknál csak ez járja.

★

A legserényebb munkának gyümölcse is csak a szerencse napsugaraitól érik meg.

★

Részegnek lenni már csak azért is jó, mert akkor sokkal nagyobb az ember tekintélye. Még a legnagyobb urak is kikerülik.

Új korszak.

Bolondos álmok, hóbortok korát
Lelkemben újabb korszak váltja fel,
Pillangót kerget gyermek-szenvedély,
S komoly czélért küzd férfiú kebel.

Újúlni érzem belső lényemet,
Pillangó elszállt, elmúlt a tavasz,
És itt a nyár, az aratás közelg,
A férfiszív dús aratása az.

Bohó volt szívem, tavaszként bohó;
De mig sugára felhőt kergetett,
Belül, miként az, féltve, szeretőn
Melengeté a szebb reményeket.

Hadd zengem én is aratók dalát,
Mind, mind arat, ki öntözött, vetett.
S ápolt virágot az én szívem is,
És öntözött is, sirt is eleget.

Haan Béla.

Csattanós végű humoreszk.

Füzfapoéta. Szerkesztő úr, hoztam egy igen mulattató humoreszket. Tessék elolvasni!

Szerkesztő, (miután elolvasta). Sajnálom, barátom, de ön nem tartotta szem előtt, hogy a humoreszk mentől hoszszabb, annál csattanósabb véget kíván.

Füzfapoéta. De, kérem szerkesztő úr, hisz ez rendkívül csattanósan végződik, a végén a szereplők kölcsönösen felpofozzák egymást.

Göcseji históriák. Humoros elbeszélések. Tollhegyre eregette *Deák Jenő.* Jankó János és Cserépy Árpád rajzaival. Tizennégy humoros eset van benne leírva, a melyek mindenike lapunk hasábjain látott először világot, mely körülmény részünkről fölöslegessé tesz minden dicséretet; csupán annyit említünk meg, hogy a csinosan kiállított kötet a Lloyd nyomdából került ki s ára két korona.

Nina kisasszony. Francia regény két kötetben, írta *Jean Rameau.* A fiatal francia regényíró gárda kimagasló tagjának egyik legsikerültebb műve, mely írójának nevét nálunk is ép oly népszerűvé fogja tenni, mint a Szajna partján. A Singer és Wolfner-féle Egyetemes Regénytárban jelent meg s ára piros vászonkötésben két korona.

Képes levelező-lapok. Egy tuczat művészi kivitelű tréfás levelezőlapot kaptunk, a melyekből örömmel látjuk, hogy a magyar ipar ezen a téren is kezdi kiszorítani a külföldi, különösen pedig a német sablonos mintákat. A művészi kezektől származó képes levelező-lapokat a «Képes levelező lapok kiadóhivatala» adta ki s a Hornyánszky nyomdából kerültek ki. A tizenkét fajtából álló sorozat ára két korona.



Budapest, B. B. Az egyik rosszul sült el, mert már kilőtték mások. A többinek helyet adunk. — *Gamma.* Verse göröngyös uton jár. — *Budapest, Z. L.* Jó és új ötletet mindenkitől szivesen veszünk; de a beküldöttek egyike sem új. Előbbi küldeménye hihetőleg nem jutott el hozzánk, különben válaszoltunk volna rá. — *Fürge.* Van köztük pár használható. — *Budapest, F. L.* Az ötlet régi, csak a fordulat új, az adomák jobbára jók. A régi kézirat is megvan s bármikor átvehető. — *Miskolcz, D. J.* Örömmel tapasztaljuk, hogy írása tetemesen javult az utóbbi időben. Válogatunk bennök s a folytonossági hiányt már is pótoltuk. — *Sopron, L. S.* Jobbnál jobbak. — *Budapest, P. Gy.* Köszönettel vettük. — *Mir-Miz.* Nem elég csattanós. — *Budapest, U. D.* Tudjuk, hogy nem új ötlet; de előkelő író tollából eredt s érdekesen volt előadva. Kivánságát részben még a mult héten teljesítettük s a késedelemnek ön volt az oka. — *Budapest, Sz. D.* Egyik alkalmi, a másik talmi. — *Túrjei.* Alkalmi vers, tehát nem lapunkba való. — *Budapest, M. J.* Közlésre vár. — *Budapest, H-k.* Régi ötlet, melyet csak humorosabb előadás tehetne elfogadhatóvá.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ara diszkötésben 2 frt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Baróti Lajos.

Nyaralók tulajdonosaihoz! AEOL hangszerek.

E hangszerek a szabadban természetes léghuzam által zengnek és önmagukban igen kellemes, varázsszerű összhangzást idéznek elő, a mi minden fogékony kedélyre meglepő és kedves benyomást gyakorol.

Ily hangszerek kiválóan kertek, lugasok és villák stb. igazi díszül szolgálnak és e helyekről nem is volna szabad azoknak hiányozni.

Aeol-hárfa szélzászló nélkül nagyság szerint frt 4.—, 4.50, 6.50.

Ugyanílyen aranyozott szélzászlóval frt 10.—, 12.—.
Ugyanez szélirány jelzővel frt 10.—, 21.—.

AEOL harangjáték vasállványon

4 tüvegharanggal	8 forint
5 „	12 „
7 „	15 „
9 „	18 „
13 „	21 „

Aeol harangjáték aeol hárfával összekötve, magas állványon nagyság szerint 25 és 30 frt.

Csász. és kir. udvari szállítók

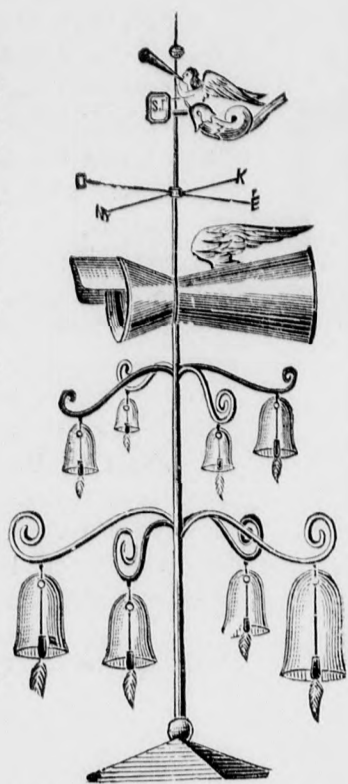
STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE

Hangszergyár, Budapest, Kerepesi-ut 36.

Képes árjegyzék: a) harmoniákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz-tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbalmok, citterák, harmoniumok, zongorákról stb. ingyen kapható, de megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

ZENÉLŐ AJÁNDÉKTÁRGYAK.

Zongora termék: Kossuth Lajos-utca 22. (Károly-körut sark.)
Zenepalota.



Szabadalmakat

olcsón kieszközöl és értékesít **LÁZÁR ALBERT**
okl. gépészmérnök.

Budapest, VII. ker., Kazinczy-utca 46. szám.

FOGAK

drbja 2 frttól feljebb 10 évi jótállás mellett

PROHÁSZKA IGNÁC
szájpadlás nélküli fogsorok főltalálójánál.

Budapest, Kerepesi-ut 8., I.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.
és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes czimképpel 1 frt 50.

HIRDETÉSEK

e lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

TENCZER GYULA

Budapest, IV., ker., Szervita-tér 8. szám
vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*



Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.



Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábormokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Nagy olajfestmény-képeladás.

Igen tisztelt vevőimnek és a n. é. közönségnek szives tudomására hozom, hogy alkalmilag nagyobb mennyiségű

valódi olajfestmény képeket vásároltam,

melyeket bámulatos olcsó áron eladok. Ezen képek között tájképek, állatfestmények, műépítészeti, genre és Madonna-képek minden nagyságban találatnak. Nagy választék egyszerű és finomabb kivitelű háló-, ebédlő-, szalon- és uri szobaberendezésekben minden stylusban és meglepő olcsó áron.

Árjegyzék bérmentve és ingyen.

Két évi jótállás.

Gömöri Sándor

Budapest, IV. kerület, Váci-utca 11. szám.

Régi származású viszkettség és mindenféle sömörbajoknál (börkútegek, kéz- és lábizzadás, ótvár) legjobban ajánlhatjuk az **«Ictiol-Sali-cyl»-t**, mely a test bármely részén használható **feltünő** eredménnyel. Szagtalan! Ártalmatlan! Nagy tégely utasítással 3 korona.



Csuzos köszvényes (rheuma) szenvedőknek nélkülözhetetlen szer a kitűntetett **«Nervin»**, mely néhány bedörzsölés után megszünteti a legkínosabb hasogatást, szaggatást, csontbántalmat, derékfájást, szurást, csuzos fog- és fejfájást. Mindennemű daganatot a test bármely részéről eltüntet. Nagy üveggel 80 krajczár. Utasítás mellékelve!

Köhögés mindenféle hurutos bántalmak, nehéz légzés, asthma, influenza, tüdőbajok, rekedtség ellen legelőszőbb és legjobb háziszser az **«Erényi-féle javított fiaker-por»**. Kellemes ízű! Nagy, remek szép dobozokban kapható 50 krajczárért.

Mindezen szerek postán megrendelhetők a készítőnél

ERÉNYI BÉLA 8430

gyógyszerész, **Szabadszállás** (Pestmegye), Budapestben csak a főraktárban kapható: **Török József**, Király-utca 12.

!! Rendelések mindenkor aznap továbbíthatnak !!

Hirdetéseket

e lap részére csakis a hirdetés felvételi irodában **Tenczer Gyula** Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. szám vétetnek fel.

HAAS FÜLÖP és FIAI

Budapest, V. ker., Gizella-tér 1. szám.

Ajánlanak nagyon leszállított olcsó áron

különféle keleti különlegességeket,

u. m.: régi fegyvereket, bronz- és porcellán-vázákat, faldiszeket, himzéseket és különféle más régiségeket legnagyobb választékban. — Szives látogatást kérve.